

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ἐπὶ τῇ πανενδόξῳ Ἀναστάσει τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ

Ἐκ Τάφου ἔλαμψεν ὁ Μέγας Ἥλιος

«Μὴ καθεύδωμεν, ἀλλὰ γρηγορῶμεν καὶ νήφωμεν»¹

Α΄.

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀναστάντι·

«**ΕΥΛΟΓΗΤΟΣ** ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζωῶσαν δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν»²!

Ἄς εὐχαριστήσωμεν καὶ δοξολογήσωμεν τὸν Οὐράνιον Πατέρα, ὁ Ὅποιος διὰ τὴν ἄμετρον εὐσπλαγχνίαν Του μᾶς ἀνεγέννησεν εἰς τὴν νέαν ζωὴν τῆς Χάριτος, διὰ μέσου τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ μᾶς ἔδωσεν ἐλπίδα ζωντανὴν ὅτι καὶ ἡμεῖς, ἠνωμένοι μαζί Του, θὰ ἀναστηθῶμεν.

Σήμερον, μὲ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου μας, ἡ Ἀγιωτάτη Ἐκκλησία μας, ὡς Νέα Ἱερουσαλήμ, φωτίζεται καὶ λαμπρύνεται ἀπὸ τὰς ἀκρίστους ἐλλάμψεις τῆς θεότητος:

«**Φωτίζου, φωτίζου ἡ Νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ Σε ἀνέτειλεν**»³.

Ἐκ τοῦ ζωοδόχου Τάφου ἀνέτειλε τὸ «ἄχρονον **Φῶς** σωματικῶς»⁴, ὁ λαμπρότατος «**Ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης**»⁵, ἥτοι αὐτὸς ὁ Μονογενὴς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, τὸ ἀναρχον καὶ αἰτῖον καὶ ἀληθινὸν **Φῶς**, τὸ ὁποῖον «**φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον**»⁶.

Καὶ ἡ Ἀνατολὴ τοῦ Ἥλιου - Χριστοῦ διέλυσε τὴν νύκτα τῆς ἀγνωσίας καὶ τὸ βασίλειον τοῦ σκότους· ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου ἐσήμανε τὴν ἑναρξιν μιᾶς νέας πνευματικῆς **Ἡμέρας**, ἐκείνης τῆς **Μυστικῆς Ἡμέρας**⁷, ἡ ὁποία θὰ εἶναι χωρὶς λῆξιν ὁ Θεάνθρωπος εἶναι ὁ Μέγας Ἥλιος⁸, τὸν ὁποῖον εἰσήγαγεν εἰς τὸν κόσμον τὸ **Ἄδυτον Ἄστρον**⁸ τῆς Θεοτόκου, διὰ νὰ μὴ δύσῃ ποτὲ πλέον.

Β΄.

Ἀγαπητὰ ἐν Κυρίῳ τέκνα·

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ τοῦ Χριστοῦ μας ζῆ μέσα εἰς τὴν ἄδυτον αὐτὴν **Μυστικὴν Ἡμέραν**⁷ καὶ καταυγάζεται ἀπὸ τὸν **Πασχάλιον Ἥλιον**· τὰ φωτόμορφα τέκνα Τῆς «ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνας περιπατοῦσιν», «ἐνδεδυμένα τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν»⁹.

Ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος μᾶς ὑπενθυμίζει μὲ ἰδιαιτέραν ἔμφρασιν τὴν σωτήριον αὐτὴν ἀλήθειαν:

«Ὑμεῖς δέ, ἀδελφοί, οὐκ ἐστέ ἐν σκότει», «πάντες ὑμεῖς υἱοὶ φωτός ἐστε καὶ υἱοὶ ἡμέρας· οὐκ ἐσμέν νυκτὸς οὐδὲ σκότους»¹⁰.

Ἐκ τοῦ Τάφου ἀνέτειλεν ἡ Ἀληθινὴ Ζωὴ καὶ ἡ Ἅλῃκτος Ἡμέρα τῆς Χάριτος· ἔκτοτε οἱ εὐσεβεῖς δέχονται συνεχῶς, διὰ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐντὸς τῶν μυστηριακῶν περιβόλων Τῆς, τὴν ἔλλαμψιν τοῦ Ἀληθινοῦ Φωτός, τὸ ὁποῖον ἀγνίζει, φωτίζει καὶ ἀγιάζει αὐτούς.

Ἡ «λαμπροφόρος ἡμέρα τῆς Ἐγέρσεως»⁴ παρατείνεται, διατηροῦσα τοιοῦτο-τρόπως ἡμᾶς εἰς μίαν διαρκῆ ἀγρυπνίαν καὶ ἐγρήγορσιν καὶ ἐτοιμότητα, ὥστε νὰ πορευόμεθα τὴν ὁδὸν τῆς σωτηρίας καὶ νὰ ἐργαζόμεθα πρὸς δόξαν Θεοῦ ὑπὸ τὸ Φῶς καὶ ἐν τῷ Φωτὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ.

Γ'.

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί:

Ἡ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ τοῦ Χριστοῦ μᾶς ἀποτελεῖ μίαν ἰσχυρὰν ὄθησιν διὰ τὴν πνευματικὴν ἀφύπνισιν καὶ ἀνάνηψίν μας· ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου μας συνεχῶς μᾶς προτρῶπει «ἀνάστα» καὶ «ἀνάνηψον».

Ἡ ἡθικὴ ὀκνηρία, ἡ ἀμέλεια καὶ ἡ φιλήδονος ῥαστώνη βυθίζουσι μὲ ὑποῦλον τρόπον τὴν ψυχὴν εἰς τὸν πνευματικὸν νυσταγμὸν καὶ τὸν ἐμπαθῆ ὕπνον τῆς ἀμαρτίας, ὁπότε ἡ καρδιά μας σκοτιζεται καὶ γίνεται ὑπόδουλος εἰς τὰ ζοφερὰ πνεύματα τῆς πονηρίας, «καθεύδει» καὶ πράττει τὰ «ἔργα τοῦ σκότους»¹¹.

Τὸ Κοντάκιον τοῦ Μεγάλου Κανόνος, τὸ ὁποῖον ἐψάλαμε πρὶν ἀπὸ τρεῖς ἑβδομάδας, ἐκφράζει μὲ τρόπον ἰδιαίτερα κατανυκτικὸν τὴν προτροπὴν διὰ τὴν Ἀνάστασιν καὶ τὴν Ἀνάνηψίν μας:

«Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου, ἀνάστα, τί καθεύδεις; τὸ τέλος ἐγγίζει καὶ μέλλεις θορυβεῖσθαι· ἀνάνηψον οὖν, ἵνα φεῖσηταί σου Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν»¹².

Ἡ μνήμη τοῦ θανάτου καὶ τῆς φοβερῆς Κρίσεως προφυλάσσει τὴν ψυχὴν καὶ τῆς ἐμπνέει τὸν θεῖον φόβον καὶ τὴν εἰλικρινῆ μετάνοιαν.

«Μιμνήσκου τὰ ἔσχατά σου», λέγει ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ, *«καὶ εἰς τὸν αἰῶνα οὐχ ἀμαρτήσεις»¹³.*

Ὁ Κύριος ἐπίσης μᾶς ἐδίδαξε τὴν ἐγρήγορσιν καὶ τὴν νηπτικὴν ἐργασίαν, προκειμένου νὰ ἀποφεύγωμεν τοὺς πειρασμούς:

«Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν»¹⁴.

Ἐὰν διάζωμεν διαρκῶς τὸν ἑαυτὸν μας εἰς τὸ ἔργον τῆς μετανοίας· ἐὰν ἀφυπνίζωμεν συνεχῶς τὴν ῥάθυμον καρδίαν μας· ἐὰν προσευχώμεθα ἀδιαλείπτως καὶ μετέχωμεν πάντοτε τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων· ἐὰν καταφεύγωμεν ἐπιμόνως εἰς τὰς πρεσβείας τῆς Ὑπερευλογημένης Θεοτόκου, ἡ ὁποία εἶναι ἡ *«Ἀυγὴ τῆς Μυστικῆς Ἡμέρας»*⁷, τότε θὰ εὐρισκώμεθα ἐν τῷ Φωτὶ τῆς θείας Ἀναστάσεως, τότε θὰ ζῶμεν εἰς τὴν Ἅλῃκτον Ἡμέραν τῆς Χάριτος, τότε θὰ μᾶς καταναγάξῃ ὁ Μέγας Ἡλιος⁸ μὲ

τὰς ἀκτίστους ἐλλάμψεις Του καὶ θὰ εἴμεθα ἀσφαλῶς «**Υἱοὶ Φωτὸς καὶ Υἱοὶ Ἡμέρας**»¹⁵, πάντοτε ἀγρυπνοὶ καὶ ἔτοιμοι νὰ ὑποδεχθῶμεν τὸν Νυμφίον Χριστόν,

ἽΩι πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ εὐχαριστία σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν!

Χριστὸς ἀνέστη! Ἀληθῶς ἀνέστη!

Ἁγιον Πάσχα

τοῦ σωτηρίου ἔτους 2003

Εὐχέτης πρὸς ἀναστάντα Κύριον

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανός,

Πρόεδρος τῆς Ἱ. Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων

---

1. Α΄ Θεσσαλ. ε΄ 6.

2. Α΄ Πέτρο. α΄ 3.

3. Κανόνος Πάσχα, Ὡδὴ Θ΄, Εἰρμός.

4. Κανόνος Πάσχα, Ὡδὴ Ζ΄, Τροπάριον γ΄.

5. Μαλαχ. δ΄ 2.

6. Ἰωάν. α΄ 9.

7. «Χαιρετισμῶν» τῆς Θεοτόκου, Οἶκος Ι, α΄: «Χαῖρε Ἀγῆ Μυστικῆς Ἡμέρας».

8. Κανόνος Ἀκαθίστου τῆς Θεοτόκου, Ὡδὴ Θ΄ Τροπάριον β΄: «Χαῖρε Ἄστρον Ἄδυτον, εἰσάγον κόσμῳ τὸν Μέγαν Ἥλιον».

9. Πρὸβλ. Ρωμ. ιγ΄ 13-14.

10. Α΄ Θεσσαλ. ε΄ 4-5.

11. Πρὸβλ. Α΄ Θεσσαλ. ε΄ 6-7· Ρωμ. ιγ΄ 12.

12. Μεγάλου Κανόνος, Κοντάκιον.

13. Σοφ. Σειράχ ζ΄ 36.

14. Ματθ. κ΄ 41.

15. Α΄ Θεσσαλ. ε΄ 5.